

maison chance

Nhà May Mẫn

Kỷ niệm
20 năm
1993-2013

Một ngày tuyệt vời
cho người khuyết tật

Chiếc xe buýt mới
phù hợp cho người
khuyết tật

Cuộc thăm viếng tiếp theo đầy hy
vọng

« Bố Cục Yêu Thương, Không có ngăn cách giữa chúng ta »

Năm nay, Tổ chức Maison Chance kỷ niệm 20 năm thành lập. Nhân dịp lần sinh nhật này, Tổ chức phi Chính Phủ (ONG) giúp đỡ cho người khuyết tật, trẻ em đường phố và trẻ em mồ côi tại Việt Nam tổ chức một cuộc thi ảnh với chủ đề khuyết tật và tình yêu, tựa đề : « BỐ CỤC YÊU THƯƠNG, Không có ngăn cách giữa chúng ta ».

Những người tham gia cần phải có một bức ảnh nói về chủ đề này.

- Giải nhất: Một máy ảnh kỹ thuật số bán chuyên nghiệp (giá trị khoảng 10,000,000 VND).
- Giải Ảnh độc đáo nhất : Một máy ảnh kỹ thuật số du lịch (giá trị khoảng 4,000,000 VND).

Cuộc thi bắt đầu vào ngày 15 tháng 03 đến hết ngày 15 tháng 07 năm 2013.

A photograph of a group of children and adults standing in front of a rustic wooden house with a corrugated metal roof. The scene is set in a rural area with mountains in the background. The image is used as a background for the contest announcement.

20
maisonchance

CUỘC THI ẢNH
BỐ CỤC YÊU THƯƠNG
KHÔNG CÓ NGĂN CÁCH GIỮA CHÚNG TA

TỪ NGÀY 15/03/2013
ĐẾN NGÀY 15/07/2013
contest@maison-chance.org
www.maison-chance.org

Cách đây 20 năm trước, Aline Rebeaud – một cô gái trẻ người Thụy Sĩ, đã xách ba lô lên và thực hiện cuộc hành trình xuyên Á của mình. Khi cô ấy đến Việt Nam, đất nước chỉ vừa mới khôi phục lại phần nào từ cuộc chiến tranh khiến nửa triệu người phải thương vong; nền kinh tế chỉ vừa mới thoát ra khỏi cuộc khủng hoảng, chăm sóc y tế cơ bản còn thiếu thốn, nước sạch và thực phẩm rất khan hiếm. Rất nhiều trẻ mồ côi, tật nguyền và người vô gia cư phải tự chính mình xoay sở vì họ không thể phụ giúp nhiều trong công việc và phải làm gánh nặng cho người khác.

Aline đã chứng kiến tất cả sự đau khổ và mất mát ấy. Một lần cô đến thăm một bệnh viện tâm thần dành cho người nghèo, ở đó cô đã thấy Thành một chàng trai 20 tuổi, cuộn tròn trong một góc nằm chờ chết. Thành bị bệnh nặng về tim, gan và phổi ứ nước. Aline đã làm theo linh tính mách bảo và những gì mà bố mẹ của cô đã dạy về lòng từ bi, cô đưa Thành đến bệnh viện và tự giúp sức cùng các bác sĩ trong việc chăm sóc cho anh ấy. Sau khoảng ba tháng chăm sóc, cho anh ấy ăn, thay băng và ở bên cạnh, cuối cùng thì sức khỏe của anh cũng dần dần hồi phục. Các bệnh nhân và nhân viên có mặt tại bệnh viện đã chứng kiến cảnh đó xúc động đặt cho cô ấy một cái tên triu mến “Tim” – trong nghĩa “Trái tim” và cũng để thể hiện Tình Yêu theo ngôn ngữ của họ.

Ngay từ lúc ấy, Tim ngừng việc đi lang thang phiêu bạt khắp nơi, cô thuê một túp lều nhỏ ở vùng ngoại ô và bắt đầu mở cửa chào đón những người kém may mắn. Rất nhiều trẻ em đường phố, trẻ mồ côi, người khuyết tật đã đến sống chung dưới mái nhà nhỏ khiêm tốn này. Họ cùng nhau chia sẻ bất cứ thức ăn gì họ có, cùng chăm sóc lẫn nhau như anh chị em và cùng thương cảm cho số phận “bị ruồng bỏ” của mình trong xã hội. Về phần cô gái trẻ Tim, cô ấy trở thành mẹ của họ và họ gọi cô bằng một cái tên việt nam rất thân thương “Mẹ Tim” hay “Mom Tim” trong tiếng Anh. Nơi nương náu này từ một túp lều nhỏ lúc đầu đã phát triển dần dần thành khắp Việt Nam và trên toàn thế giới, hay còn được biết đến với tên gọi là Nhà May Mắn (Maison Chance) hay trong tiếng Anh là House of Luck.

Quả thực, những người bất hạnh ở Nhà May Mắn thật trở nên “may mắn” khi được ở tại đó. Mẹ Tim vẫn tiếp tục không ngừng “cho đi” từng ngày bằng cách đón nhận thêm nhiều người mới đến. Nhà May Mắn hiện nay đã xây dựng thêm hai cơ sở để thúc đẩy và hỗ trợ các thành viên có khả năng tự nuôi sống bản thân: Trung tâm Chắp Cánh và Làng May Mắn. Sáu mươi người tàn tật hàng ngày đến Trung Tâm Chắp Cánh để được học nghề may vá, thủ công mỹ nghệ, tin học, vẽ tranh...

Một trăm năm mươi trẻ mồ côi và trẻ em nghèo đã theo học tại Làng May Mắn, đồng phục của các em là áo thun màu xanh da trời có in hình Nhà May Mắn.

Tất cả những điều có được hôm nay chỉ bắt nguồn từ một cô gái trẻ và cậu nhóc nhỏ. Cho tới hôm nay, Nhà May Mắn đã có năm văn phòng đại diện ở châu Âu và Bắc Mỹ, những cơ sở này được lập ra để mở rộng tinh thần Nhà May Mắn ở khắp nơi trên thế giới.

Năm nay Nhà May Mắn sẽ kỷ niệm 20 năm thành lập. Nó đã huy động nhiều nguồn lực và đem chia sẻ chúng lại cho nhiều người khác, động viên những người khuyết tật để họ tìm thấy lại sự tự tin của chính mình, giáo dục trẻ em và đem lại cho nó niềm hy vọng vào một tương lai tốt hơn, đem lại việc làm cho vô số người, cố gắng làm hết tất cả có thể để giúp những người kém may mắn hòa nhập được với xã hội. Mẹ Tim, một “người nước ngoài” nhưng rất thông thạo tiếng Việt, tình yêu của cô ấy dành cho các “con” của mình là không bao giờ dứt, cô ấy đang làm việc không ngừng nghỉ để ngày càng cải thiện nhà Nhà May Mắn lên. Mẹ Tim luôn hy vọng và mơ ước nhiều người khác có thể cùng theo bước chân của cô ấy, tiếp tục phát triển cơ sở vật chất, hỗ trợ, đóng góp và chia sẻ Tình Yêu đến cho những người đang cần nó nhất.

Bạn có thể đóng góp thời gian và các nguồn lực của mình để hỗ trợ những nỗ lực không ngừng nghỉ này bằng cách giúp đỡ cho nhiều người khác biết cách tự giúp đỡ chính họ. Câu chuyện phi thường này cần được kể lại cho nhiều người khác biết hơn ở bất kỳ nơi đâu trên thế giới. Hạt giống của Hạnh Phúc đã được gieo tại đây, hãy tham gia Nhà May Mắn để cùng chia sẻ tình yêu của chúng ta đến với những người khác. Có lẽ một ngày nào đó không xa, chúng ta có thể cùng nhau xây dựng nên một Nhà May Mắn Vĩ Đại.

Tiếp theo sau việc hoàn thành nhà trẻ và nhà hàng, Nhà May Mắn tiếp tục với các dự án mới. Tổ chức đã có kế hoạch mở một trung tâm dành cho người cao tuổi và khuyết tật trên vùng cao nguyên. Một nhóm nhân viên NMM đã tổ chức một chuyến đi vài ngày để phát tặng xe lăn đồng thời đánh giá khả năng có thể mở một trung tâm trên vùng cao.

Với 20 năm kinh nghiệm, NMM bây giờ phải đối mặt với những nhu cầu của người nghèo. Tổ chức phi chính phủ dự định mở một trung tâm mới dành cho người cao tuổi và người khuyết tật ở vùng cao nguyên Đắc Nông. Dân cư chủ yếu của vùng này là bà con dân tộc người thiểu số và sống chủ yếu từ sản xuất nông nghiệp.

Trước khi bắt đầu lên một dự án lớn như vậy, một nhóm của Văn Phòng Dự Án đã đến khu vực này để khảo sát thực tế về cuộc sống và điều kiện làm việc tại đây. Việc đi thực tế không báo trước điều gì dễ dàng. Chuyến đi đến vùng đất này đã rất phức tạp. Đường rất xấu, đôi chỗ chúng tôi phải xuống xe và đi bộ để có thể tiếp tục cuộc hành trình. Thời tiết xấu đã không làm cải thiện tình hình mà còn tăng thêm khó khăn, đây ổ gà làm lái xe không nhìn thấy rõ và cứ thế vô tư rơi vào các hố trống như thế.

Tuy nhiên mong muốn giúp đỡ những người có hoàn cảnh khó khăn lớn hơn cả những sự quan tâm khác về sự tiện nghi trong cuộc sống. Nhóm đã lên đường bằng xe buýt và đã phân phát 40 chiếc xe lăn, mì gói và an ủi những gia đình đang cần giúp đỡ. Trên đường đi, người dân địa phương, một cách tự nhiên, đã giúp đỡ họ lau xe buýt. Và cuộc hành trình lại tiếp tục!

Tỉnh Đắc Nông thuộc vùng núi Trường Sơn, bị ảnh hưởng mạnh mẽ bởi chất độc màu da cam trong chiến tranh.

Do đó, một số lượng lớn dân số của khu vực nông thôn này hoặc là rất nghèo hoặc tàn tật. Trong những năm gần đây, các người chất vấn không ngừng đến NMM. Nhóm người chuyển từ gia đình này đến gia đình kia. Hai nhân viên xã hội giải thích cách sử dụng trang thiết bị và các bài tập vật lý trị liệu phù hợp với từng bệnh nhân. Gia đình Y Sung có 5 thành viên. Đó là một cặp vợ chồng già, một trong số đó di chuyển khó khăn, và họ có 3 con nhỏ. Khi Tim đến và thuyết phục cặp vợ chồng cho các con có cơ hội học hành và cho họ thấy trước một

tương lai hạnh phúc, họ đã không tán đồng. Đến từ dân tộc M'Nong, giao con cho người khác nuôi dạy là điều họ chưa bao giờ nghĩ đến. Chúng tôi không bàn luận về truyền thống. Nhóm khảo sát chúng tôi để lại xe lăn và thông tin liên lạc, trong trường hợp...

Để đến được làng của Nam N'Dir, những khó khăn về mặt kĩ thuật quay trở lại. Họ rời xe buýt ngay khi đến chân núi và leo đường. Các thôn của người dân tộc Thái hoàn toàn tách biệt với thế giới bên ngoài. Một trong những căn nhà 12 m² là của gia đình Van Ban Chung. Khi nhóm khảo sát NMM đến, một nhóm trẻ em bước vào túp lều nhỏ nhìn những người khách lạ một cách tò mò. Cậu trai trẻ tên Chung bị chứng liệt bẩm sinh từ nhỏ và chưa bao giờ rời khỏi chiếc giường của mình. Anh ấy sống cùng bà mẹ già đã 70 tuổi và từ 20 năm nay, cuộc sống của anh bao quanh bởi 4 bức tường. Khi anh được tặng một chiếc xe lăn, đó là cả một thế giới mới mở ra trước mắt anh.

Một cuộc gặp mặt cuối cùng là với Lương Văn Sự một trong những trường hợp nặng. Sinh năm 1990 và lập gia đình vào năm ngoái, người thanh niên vẫn còn là một cậu bé. Tuy nhiên, cách đây 3 tháng, anh bị sốt. Sau đó anh bị tê và liệt toàn thân. Su đã không thể nói chuyện được nữa và tìm lại được giấc ngủ 2 tháng sau. Sau 2 ngày nhập viện, anh ấy bị buộc phải quay trở về nhà vì gánh nặng viện phí quá lớn. Để chữa trị cho anh ấy, các pháp sư của làng đã dùng 1 con dê, 4 con lợn và 12 con gà... Nhưng Su đã không thể đáp ứng hết mọi yêu cầu của họ. Anh ấy bị buộc phải ở nhà và để cho thời gian trôi. Tim quyết định chi trả cho chuyến vào Sài Gòn của anh ấy để chữa bệnh. Khi Tim hỏi anh, đã bị cầm trong 2 tháng qua, để xem anh đã từng đến Sài Gòn chưa, anh đã cố gắng phát âm chữ “đã”. Mọi người lên xe cho chuyến hành trình 12h để quay về nhà. Một lần nữa, điều kì diệu đã xảy ra. Trong hơn 2 tháng mất ngủ, Su đã ngủ thiếp đi trên xe. Bà mẹ, trước sự kiện lớn vừa xảy ra với con trai mình, đã bật khóc trước cơ hội điều trị được cung cấp cho con trai của bà.

Kết quả của chuyến thăm trộn lẫn nhiều thứ. Nhiều nụ cười và hi vọng mở ra nhưng cũng đầy khó khăn trước mắt và cả sự nghèo đói đeo bám. Chúng tôi sẽ phải vượt qua nhiều thử thách để xây dựng một trung tâm mới, dựa trên mô hình của NMM tại Sài Gòn. Nhưng cuộc gặp gỡ với những gia đình vừa qua như tiếp thêm nguồn hạnh phúc và động lực giúp chúng tôi tiếp tục thực hiện dự án của mình.

Nhà May Mắn vừa mở cửa một quán ăn trong khuôn viên Làng May Mắn. Ở đây, những em có hoàn cảnh khó khăn nấu và phục vụ những món ăn chất lượng với giá rẻ.

Kể từ ngày thành lập, NMM luôn giúp đỡ những người có hoàn cảnh khó khăn, trẻ em nghèo và trẻ mồ côi. Họ được tổ chức tài trợ và đào tạo. Hôm nay, họ có thể tiếp tục phát triển thông qua việc thành lập quán ăn ở Làng May Mắn. Đào tạo dịch vụ nhà hàng là một ý tưởng mới của Nhà May Mắn. Những thành viên quan tâm đến lĩnh vực kinh doanh ăn uống có thể lựa chọn: làm bếp, phục vụ hoặc pha chế.

Ý tưởng được bắt đầu từ tháng bảy năm 2012. Người phụ trách Quán ăn hiện nay có kinh nghiệm quản lý bar-nhà hàng nhiều năm. Đội ngũ 8 nhân viên làm việc cùng với ông ta: 2 đầu bếp được đào tạo chuyên nghiệp ở Koto, một đầu bếp giàu kinh nghiệm, 2 phụ bếp, 2 nhân viên phục vụ và một kế toán. Để đạt được hiệu quả cao, đào tạo phải kết hợp được sự uyển chuyển và bài bản. Đặc biệt phải lưu tâm đến khả năng của từng em và khơi gợi tinh thần tự giác và niềm tin của các em. Một cách gần gũi hơn, việc đào tạo sẽ làm cho các em sống có trách nhiệm và có ích cho xã hội hơn.

Cả ba cơ sở của NMM đều tọa lạc trong khu vực quận Bình Tân, một quận ngoại ô của TPHCM. Những người

dân ở đây phần lớn đều từ nông thôn lên thành phố lập nghiệp với hy vọng tìm kiếm một cuộc sống tốt đẹp hơn. Nhưng trong quận này, không có một nhà hàng nào với chất lượng vệ sinh cao, dịch vụ và không gian thích hợp cho những buổi họp mặt gia đình, các cuộc hội họp. Chỉ có những quán ăn nhỏ dọc trên những con đường bụi bặm. Chính vì thế, Cô Tim đã nuôi dưỡng dự án này từ khá lâu. Sau hai tháng chuẩn bị, Quán ăn đã chính thức khai trương ngày 26 tháng 9 năm 2012. Một trăm hai mươi khách đã đến chúc mừng và thưởng thức bữa tiệc buffet Việt - Âu cùng một số bánh tây.

Nhà hàng đón khách liên tục từ 6 giờ sáng đến 9 giờ tối, bên cạnh dịch vụ tổ chức sinh nhật, tiệc lễ và hội nghị. Dịch vụ cơm trưa văn phòng cũng đã được lên kế hoạch cho những tháng sắp tới.

HOÀNG THƯƠNG ĐÃ TRỞ THÀNH ĐẦU BẾP NHƯ THẾ NÀO?

Nguyễn Hoàng Thương hiện là một trong ba đầu bếp của Quán ăn May Mắn. Chàng thanh niên 25 tuổi với nụ cười thân thiện và khả năng nói thạo 3 ngôn ngữ. Đối với một đầu bếp, Thương trông cao ráo và điển trai ra dáng một ông chủ. Đối với những người quen biết, cậu bé đã được đón nhận vào NMM lúc mới 8 tuổi và trở thành thành viên của ngôi nhà chung này.

Lúc còn nhỏ, trong khi học đọc và viết, Thương đã dành nhiều thời gian rảnh để tìm xem những đĩa thức ăn hấp dẫn trong những cuốn sách nấu ăn, từ đó tình yêu dành cho ẩm thực lớn dần trong trái tim cậu nhỏ. Lớn lên, NMM đã gửi Thương đến học tại một trường đào tạo đầu bếp chuyên nghiệp dành cho những người có hoàn cảnh đặc biệt do Úc tài trợ, KOTO (Know One Teach One), để học làm bếp và hoàn thành ước mơ trở thành bếp trưởng. Thương nói « Tôi thích nấu nướng và yêu nhiều loại thực phẩm khác nhau. Tôi muốn

giúp Mẹ Tim và Quán ăn này cho tôi cơ hội để thực hiện điều đó.» Hai năm ở trường KOTO đã rất có ý nghĩa với sự nghiệp tương lai của Thương. Bây giờ, ước mơ của chàng đầu bếp trẻ là được đến thăm nước Pháp. Và khi được hỏi về món sở trường, Thương cho biết là «Món bò Bourguignon».

Bây giờ, đồng thời với những tiến bộ trong công việc, Thương tận hưởng từng phút giây cuộc sống. Năm nay là một năm rất đặc biệt đối với người thanh niên trẻ này, anh ta vừa kỷ niệm sinh nhật lần thứ 25, buổi tiệc sinh nhật đầu tiên trong đời. Nụ cười rạng rỡ và những lời phát biểu của Thương dành cho những người đã có mặt ngày hôm đó, chắc chắn đây sẽ không là buổi tiệc cuối cùng trong đời.

Chúc mừng Thương và chúng tôi chúc cậu nhiều thành công hơn nữa trong tương lai.

Thương giới thiệu về công việc của mình

Bánh sừng trâu, bánh sô-cô-la, các loại bánh tart ... Rất nhiều loại bánh khiến bạn phải thòm thèm. Dựa trên cách thức chế biến của phương Tây và sử dụng những nguyên vật liệu hảo hạng, tiệm bánh của NMM cho ra lò nhiều loại bánh ngọt vô cùng thơm ngon.

Tìm thấy một bánh sừng trâu ngon ở Việt Nam? Thật là khó ... Khi chúng tôi nói «ngon», tức muốn ám chỉ hương vị bơ nguyên chất và lớp vỏ bánh giòn tan. Đối mặt với hiện thực trên, Cô Tim đã quyết định tổ chức một phòng làm bánh trong khuôn viên NMM, một tiệm bánh mà chúng ta có thể tìm được hương vị thơm ngon của những chiếc bánh Pháp. Quả thực, nó có thể được ví như Madeleine của Proust.

Một chương tình đào tạo làm bánh đã được thực hiện để cung cấp việc làm cho một số thành viên của NMM. Giáo viên của họ, Thầy Huy, một đứa trẻ kém may mắn lớn lên tại Việt nam, làm việc như một thợ làm bánh ngọt chuyên nghiệp tại Bỉ trong 6 năm. Thầy Huy đã quay trở về TPHCM để truyền đạt những hiểu biết của mình cho những thành viên của Tổ chức phi chính phủ. Phương thức giáo dục của thầy rất hiệu quả, vì thầy biết cách truyền đạt thế nào cho những đứa trẻ đường phố và được chúng chấp nhận ngay, những người đã cùng hoàn cảnh như thầy trước kia. Sự am hiểu của thầy về bánh ngọt làm cho thầy trở nên người thích hợp nhất cho công việc huấn luyện này. Thầy Huy biết làm thế nào để chọn được những nguyên vật liệu tốt nhất cho nhu cầu chất lượng dinh dưỡng: sữa tươi, bột mì và bơ thay vì bơ thực vật (margarine). Ở Việt Nam, những yêu cầu như vậy không được chú ý tới ... Anh thợ làm bánh người Việt này cũng biết những khó khăn để có được những cái bánh sừng trâu thơm ngon ở Việt Nam, nhưng với sự hiểu biết về cả công việc và đất nước, anh ta cũng đã gặp nhiều thách thức để vươn đến thành công.

Từ tháng 12 năm 2011 đến tháng 9 năm 2012, các học viên đã theo đuổi một chương trình đào tạo chuyên sâu về làm bánh sừng trâu, bánh sô-cô-la, các loại tart trái cây và nhiều loại bánh ngọt khác. Mỗi bận tâm duy nhất của họ là chất lượng. Giờ đây, Tiệm bánh NMM đã có khả năng sản xuất nhiều loại bánh thơm ngon, khi không ai ở TPHCM có thể cho ra lò bánh sừng trâu hảo hạng. Đó là lý do tại sao trong tương lai gần, tiệm bánh May Mẫn có thể quảng cáo tiếp thị để cung ứng cho những khách sạn khác nhau trong thành phố.

Sản xuất dựa trên yêu cầu, chỉ cần đặt hàng trước 24 giờ, các sản phẩm sẽ được giao đến tận nhà. (Liên hệ đặt hàng qua điện thoại 0862659566 hoặc 0938307739, qua email: banhmayman@maison-chance.org)

Hãy thiết tha và làm điều đó cho một mục đích tốt đẹp

CHIẾC XE BUÝT MỚI PHÙ HỢP CHO NGƯỜI KHUYẾT TẬT

Trải qua một thời gian dài tìm kiếm, cuối cùng chúng tôi cũng đã có được một chiếc xe buýt 29 chỗ thích hợp cho người khuyết tật ở Nhà May Mắn (NMM)

Trước đây, Tim Aline Rebeaud được trao giải thưởng Henri Dunant vào năm 2001, cô đã dùng số tiền thưởng này để mua một chiếc xe 16 chỗ phục vụ cho NMM trong một thời gian dài. Đến nay, NMM đang ngày càng phát triển với quy mô lớn hơn, sự thay đổi về phong cảnh, với không khí trong lành sẽ giúp cho tinh thần của người khuyết tật được phấn chấn hơn. Việc chờ theo xe lặn chiếm rất nhiều diện tích, chỉ có thể chờ với số lượng người rất hạn chế, vì vậy, rất cần một chiếc xe lớn hơn để việc đưa đón những người khuyết tật được thuận tiện. Cảm ơn một nguồn tài trợ khác đã giúp NMM mua được chiếc xe buýt mới. Chiếc xe 29 chỗ của Hàn Quốc với giá cả tương đối hợp lý và diện tích thích hợp cho việc di chuyển ở Sài Gòn.

Sau khi nhận xe, chúng tôi nhận thấy có một trục trặc nhỏ là bậc tam cấp của cầu thang lên xuống xe quá cao, gây khó khăn trở ngại cho việc lên xuống của người khuyết tật. Giải pháp đưa ra là lắp đặt một cầu thang có thể nâng hạ cùng lúc xe lặn và người khuyết tật, tạo điều kiện thuận tiện và thoải mái tối đa cho họ. Nhưng lại không có loại thang nâng như vậy ở thị trường Việt Nam, và cũng không có chiếc xe nào thiết kế sẵn như vậy. Cuối cùng, chúng tôi phải đặt một xưởng cơ khí để họ chế tạo, lắp đặt mới cho phù hợp. Khi hoàn thiện, một chiếc xe màu xanh da trời thật đẹp mắt đã được đưa tới Trung Tâm Chắp Cánh (là địa điểm của NMM, nơi làm việc của người khuyết tật) để được thử nghiệm chiếc cầu thang tiện dụng này.

Tất cả mọi người tại Trung Tâm đều hướng ra cổng để được tận mắt nhìn thấy chiếc xe mới với chiếc cầu thang đặc biệt này-sẽ góp phần giúp cho cuộc sống của người khuyết tật trở nên tốt đẹp hơn. Giờ đây, họ đã có thể yên tâm đi làm được an toàn, và còn được tạo điều kiện đi chơi xa như ở các bãi biển hay lên núi cao. Thật tuyệt vời phải không các bạn! Hãy đặt niềm tin yêu vào cuộc sống!

Trong chốc lát, những người ngồi xe lặn tiếp nối nhau lên xe bằng cầu thang đặc biệt ấy. Chiếc xe nhanh chóng lặn bánh di chuyển tới Làng May Mắn (một nơi thuộc NMM để dành cho các gia đình khuyết tật đã hòa nhập và cũng là ngôi trường dạy miễn phí dành cho các cháu học sinh nghèo, mồ côi) để nhận thêm một số “hành khách đặc biệt” nữa. Các em nhỏ hét ầm lên một cách

phấn khích khi bắt chợt nhìn thấy chiếc xe màu xanh tuyệt đẹp, cùng với chiếc cầu thang đa năng đang làm nhiệm vụ đón thêm “hành khách kèm xe lặn” lên xe và đưa “hành khách xuống xe”. Một số trẻ em cũng theo xe mới về ngôi nhà May Mắn để dùng bữa.

Có người đã bị say xe, nhưng ai nấy đều cảm thấy rộn ràng sung sướng khi lần đầu tiên được một chiếc cầu thang nâng lên xe. Chiếc xe cũng được gắn thêm một cái gối êm sau lưng ghế của lái xe để lái xe được thoải mái dễ chịu.

Chiếc xe 16 chỗ vẫn đang được sử dụng, hàng ngày có nhiệm vụ chuyên chở các thành viên của gia đình NMM. Nó vẫn ở với gia đình trong một thời gian dài nữa. Đến khi nó rã rời, không thể sử dụng để chuyên chở được nữa, nó sẽ có nhiệm vụ khác giống như một vật để cho các em nhỏ khám phá tìm hiểu về chức năng, công dụng cũng như về nghề lái xe.

Tại NMM, một ngày cho người khuyết tật không giống như nơi khác. Thể thao, trò chơi giải trí đã tạo ra nụ cười, niềm vui làm cho cuộc sống trở nên thật ý nghĩa.

18 tháng Tư là ngày khuyết tật ở Việt Nam nói chung và NMM nói riêng. Đó là một ngày lễ dành riêng cho người khuyết tật. Buổi lễ bắt đầu từ 9 giờ sáng cho đến chiều tối. Các thành viên đã tận hưởng một ngày vui chơi thật thỏa thích. Có thi đấu trong thể thao và các trò chơi giải trí. Những “vận động viên” đã cống hiến cho người xem thật nhiều niềm vui và nụ cười sáng khoái.

Buổi sáng, thi bơi lội. Hồ thủy trị liệu được chuẩn bị sẵn sàng cho cuộc so tài, chia thành hai đường đua. Nam có sáu đội, nữ hai đội. Các “vận động viên bơi lội” được cổ vũ rất nồng nhiệt bởi lượng “fan” đứng vây quanh bên ngoài. Dùng tất cả sức lực và sự cố gắng, người khuyết tật tham gia trò chơi rất hăng hái nhiệt tình. Cạnh tranh quyết liệt, cuối cùng Tuấn và Quyền đã dành chiến thắng áp đảo. Không phân biệt thắng thua, tất cả các vận động viên đều chơi rất “fair play” trước sự cổ vũ vang rền.

Tiếp đến là trò chơi Bóng chuyển nước, ngay tại hồ trị liệu. Người tham gia là tình nguyện viên và đối thủ của họ là những người khuyết tật được chia làm hai đội mười người. Cuộc thi diễn ra thật hăng say, vui vẻ. Qua đó mà tất cả mọi người từ trẻ con đến người lớn tuổi đều hòa chung trong không khí vui vẻ, chia sẻ này.

Sau bữa ăn và giấc ngủ trưa, tất cả lại bắt đầu cho ba trò chơi mới được tổ chức vào buổi chiều.

Mở màn cho đầu giờ chiều là cuộc thi bóng rổ. Những tiếng la hét cổ vũ nhiệt tình của các em học sinh kéo dài suốt cuộc chơi. Trên sân, các xe lăn di chuyển tới tấp, cánh tay dang rộng để giành banh. Cho dù mệt nhọc, các cầu thủ tiếp tục chơi với nét mặt vui tươi, hào hứng nhất là mỗi lúc ghi được bàn thắng. Tiếp theo các trò chơi thể thao là cuộc tranh tài về nghệ thuật. Hai đội phải ngâm bút vẽ trong miệng để viết câu: “20 năm thành lập Nhà May Mắn”. Họ theo sát nhau đầy thú vị, các xe lăn ào ào tiến lên đua nhau ghi từng chữ lên bảng. Một

số người viết bằng miệng nên không được đẹp cho lắm....do họ phải đến gần cái bàn, tránh khỏi rung và phải làm chủ được cây cọ... đây là một kỹ thuật đòi hỏi ở sự khéo léo rất lớn.

Còn một cuộc thử thách cuối cùng là về thực phẩm. Trò chơi này sẽ giúp lấp đầy bao tử đang đói meo. Người tham gia phải ăn bánh ngọt để trên bàn mà không được dùng tay. Người đầu tiên, bẻ chiếc bánh bằng trán, người tiếp theo dùng cái cằm để bẻ... Cả hai đội nhào đến và ăn tới tấp. Các cháu nhỏ cũng tham gia cuộc cạnh tranh thú vị này. Trò chơi này đòi hỏi phải ăn thật nhanh. Trò chơi về thực phẩm tiếp theo cũng không hề đơn giản chút nào. Từng cặp tham gia bị bịt mắt lại, người này đứt chuối cho người kia ăn. Thật khó nhận định được vị trí chính xác của cái miệng và cái cằm. Cuộc chơi đầy hài hước, tất cả mọi người đều phải bật cười một cách thích thú. Trải qua một số cuộc thi với những cố gắng nỗ lực hết mình, những trận cười nghiêng ngả đã làm cho mọi người cảm thấy đói bụng. Và một bữa tối buffet do nhân viên tại Nhà Hàng Làng May Mắn chuẩn bị đã sẵn sàng phục vụ cho các thành viên tham gia.

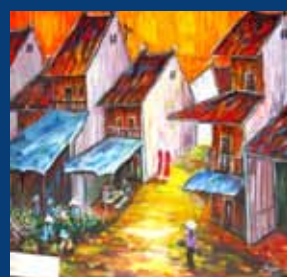

Trong suốt buổi tiệc, đan xen là các chương trình ca nhạc « hát cho nhau nghe », các trò chơi đố vui và những món quà nhỏ đầy ý nghĩa được các thành viên hân hoan đón nhận nhân ngày lễ của mình. Tất cả mọi người đều cảm nhận được những khoảnh khắc đầy thú vị trong ngày vui này. Cùng nhìn ngắm suy nghĩ về các thế hệ đã và đang sống trong ngôi nhà này nhắc nhở chúng ta luôn nhớ về một NMM thật tuyệt vời và đẹp để xiết bao.

XUỞNG MAY

SẢN PHẨM CỦA PHÒNG VẼ VÀ PHÒNG TRE TẠI NHÀ MAY MẮN

XUỞNG VẼ VÀ XUỞNG MỘC

CUỘC THĂM VIỀNG TIẾP THEO ĐẦY HY VỌNG

Sau một tháng điều trị ở NMM, Sang- cậu trai trẻ 20 tuổi đời bị thương tật nặng đã trở về với gia đình. Ba người chúng tôi đến thăm em. Thật đáng ngạc nhiên!

Vào ngày 06 tháng 04 năm 2013, chúng tôi, Mylène Griere và Pauline Poreye đến thăm một cậu trai trẻ tên là Sang, một bệnh nhân trước đây của NMM. Sang năm nay 20 tuổi và sống với cha mẹ ở Di Linh, thuộc tỉnh Lâm Đồng. Tháng 11 năm 2012, bi kịch đã xảy đến với cậu: Một dây cáp điện lòng thông và Sang đã bị điện giật. Tai nạn gây cho em những vết bỏng nặng ba, bốn độ, bắt buộc phải cắt cụt cả hai cánh tay lên đến trên khuỷu tay, và để lại nhiều vết lở loét đau đớn trên đôi chân, để chữa lành em đã phải trải qua nhiều ca cấy ghép da.

Nhưng Sang được chữa lành thực sự là khi em đến NMM, cùng với Ba và người anh tên Tuấn. Khởi đầu, sự tập luyện cho Sang rất gian nan, khó khăn bởi sự đau đớn cùng cực, bắt buộc những cử động thật nhẹ nhàng. Cậu ta phải cố gắng tối đa để có thể đứng lên.

Sang là một người quyết tâm, đầy nghị lực. Vừa được giúp đỡ, cổ vũ liên tục từ nhóm chăm sóc sức khỏe, vừa được hỗ trợ vững chắc về mặt tinh cảm, tinh thần từ người anh và những người bạn mới ở NMM. Một tháng sau, Sang đã có thể đi được vài bước dưới sự trợ giúp của người hướng dẫn. Dần dần, em cũng đã thích nghi với việc “cầm nắm” bằng cằm, miệng và chân. Cuối cùng, em cũng đã được trở về gia đình.

Đồng hành cùng chúng tôi đến thăm Sang là cô Khuyên, phụ trách y tế. Chúng tôi có cơ hội thăm nhà cậu, đồng thời xem sự tiến bộ của cậu, điều kiện sống, cũng như những khó khăn của gia đình cậu. Tất cả chúng tôi đều rất đỗi ngạc nhiên: Sang đã đi lại được và tốt hơn hơn theo từng ngày, cha mẹ cậu đã chịu khó áp dụng rất tốt các bài tập mà chúng tôi đã hướng dẫn. Chúng tôi chỉ cần điều chỉnh lại một chút, đưa ra một số lời khuyên, hướng dẫn cận kề, để hoàn thiện hơn cho cậu.

Bên cạnh đó, chúng tôi cũng cung cấp thêm những trang thiết bị cần thiết cho nhu cầu cơ bản của cậu.

Là người khách, chúng tôi rất cảm động trước sự đón tiếp nồng nhiệt của Sang và gia đình dành cho chúng tôi. Tuy nhiên, đôi lúc cậu cũng trở nên thất vọng, vì con đường trước mặt, đối với cậu còn rất nhiều gian nan, khó khăn, và còn rất xa, rất xa để tự lập.

Sau một tháng, ngày chúng tôi đến thăm gia đình Sang, cậu quay lại NMM với Tuấn- anh của mình. Đúng trong dịp này, Nick Vujicic, một con người khuyết tật nổi tiếng thế giới, sinh ra không chân tay đến thăm Sài Gòn. Tim Aline được mời như một người khách đặc biệt, đến tham dự hội nghị của Nick, Cô đã đưa Sang đi cùng. Một chàng trai trẻ vừa bị tổn thương bắt đầu nhìn thấy một tia hy vọng qua

câu chuyện của Nick. Cậu nhận thức rõ mọi khó khăn đều có thể giải quyết, khi cố gắng hết sức mình. Tinh thần của cậu giờ đây thay đổi tích cực, cậu nhận ra rằng mọi điều cậu đều có thể làm được cho tương lai của mình. Một nụ cười lớn và ánh mắt lóe sáng thay thế nỗi buồn trên khuôn mặt cậu. Suốt buổi tối đó, có rất nhiều camera truyền hình quay ống kính vào cậu, phỏng vấn cậu rất nhiều điều và cậu trở nên nổi bật. Cảm ơn một buổi tối thật tuyệt vời, Sang bắt đầu tin tưởng vào tương lai.

NMM luôn chú trọng hàng đầu đến sức khỏe của người khuyết tật và nhân viên. Các tình nguyện viên chăm sóc sức khỏe đã đề xuất hai khóa học: một cho các thành viên về điều khiển xe lăn và một để hướng dẫn nhân viên làm quen với những tư thế nâng, đỡ người khuyết tật, ngồi làm việc... đặc biệt ảnh hưởng lớn nhất là về phần lưng và cột sống của họ.

KHÓA HỌC VỀ KỸ THUẬT ĐIỀU KHIỂN XE LĂN KHI GẶP CHƯỚNG NGẠI VẬT

Con đường từ chỗ ở của người khuyết tật tới chỗ làm thì đầy ổ gà. Kỹ thuật để di chuyển trên các vỉa hè, đường phố, vượt qua các vật cản trở, các mô đất trên đường đi thật là cần thiết cho những người sử dụng xe lăn. Kỹ năng điều khiển được trực sau của chiếc xe lăn sẽ giúp họ thực hiện dễ dàng các thao tác này. Mục đích buổi học là tăng thêm sự chủ động cho họ.

Hai tình nguyện viên người Pháp, một người chuyên về vật lý trị liệu, một người chuyên về hoạt động trị liệu, hướng dẫn người khuyết tật làm chủ được trục xe lăn. Các bài tập được hướng dẫn từ dễ đến khó, trước tiên là diễn tập trên nền đất bằng phẳng, rồi đến những khu đất gồ ghề và tiếp đó là đối mặt với những trở ngại như vật cản, ổ gà... Bí quyết là tìm được điểm cân bằng, thế cân đối để vượt qua, cũng giống như một cuộc thi trượt tuyết theo đường dốc có vật chướng ngại hay thi đua thuyền có vật chướng ngại. Tiến, một bệnh nhân bị liệt hai chi đã nắm bắt rất tốt kỹ thuật sử dụng trục lăn, hoàn thành cả ba bài tập xuất sắc.

Khi các bài tập đã được chỉnh sửa cho phù hợp, liền được áp dụng cho Hà, Liên, Uyên, cả ba đều bị liệt hai chi, họ rất quyết tâm và cố gắng, chuyên cần luyện tập.

KHÓA HỌC VỀ “CỘT SỐNG” ĐỂ NHÂN VIÊN TRÁNH ĐƯỢC CÁC THƯƠNG TẬT

Để nâng một người khuyết tật lên, di chuyển một vật nặng, hoặc ngồi trước màn hình vi tính trong thời gian dài ở văn phòng là những động tác đòi hỏi sự hiểu biết. Cột sống là chỗ dễ bị tổn thương nhất. Các nhân viên NMM luôn phải đối mặt hàng ngày với các nguy cơ này. Để tránh được nó, hai tình nguyện viên về chăm sóc sức khỏe phụ trách khóa học này hướng dẫn cách nâng vật nặng. Mục đích đạt được: Trọng lượng của vật nặng không làm cơ thể bị đau, ngược lại giúp cải thiện sức khỏe.

Chi phí cho buổi học này rất mắc ở Pháp, nhưng được học miễn phí ở NMM. Nhiều nhân viên văn phòng đã qua khóa học này: được hướng dẫn từ các trường hợp nguy cơ cao như tổn thương cột sống đến những tổn thương nhẹ hơn. Nhóm đầu tiên được học là các nhân viên nhà trẻ và các nhân viên vật lý trị liệu, tiếp theo là các thành viên khác, các nhân viên bảo vệ, tài xế, vệ sinh, bếp, rồi đến nhân viên hành chánh cùng các tình nguyện viên. Mỗi lớp học kéo dài vài giờ cho mỗi nhóm. Ban đầu là lý thuyết, tiếp đến là thực hành với những kịch bản trong đời sống thực tế. Mỗi nhóm đều có các buổi sinh hoạt tùy theo trình độ và thảo luận với nhau rất vui vẻ và phấn khởi.

NGÀY PHỤ NỮ: SỰ QUAN TÂM NGỌT NGÀO

Ngày phụ nữ Việt nam là một cuộc vui lớn. Nụ cười, trò chơi cùng với sự quan tâm đều dành cho chúng tôi, các tình nguyện viên nữ, một địa điểm thuận tiện nhất để tổ chức ngày này là ở Nhà May Mắn.

Cách tổ chức mừng ngày phụ nữ ở Việt Nam nói chung, đặc biệt ở Nhà May Mắn, rất khác biệt so với những nơi khác trên thế giới.

Có nhiều hành động, nghĩa cử sâu sắc về tình thân ái, lòng thương yêu, dành cho phái đẹp.

Như là một truyền thống cao đẹp, tất cả các phụ nữ ở NMM đang áo hức, vui vẻ, tràn đầy hân hoan khi nhận hoa từ tay của các “đấng mày râu”. Chúng tôi là năm tình nguyện viên nữ ở Nhà May Mắn. Sự khác biệt về văn hóa của người Châu Âu trong cách thức tổ chức ngày này làm chúng tôi thật sự ngạc nhiên về những cử chỉ trong “Ngày Phụ Nữ Hạnh Phúc”. Ví dụ, một số bạn nam làm việc ở văn phòng NMM mang những lát bánh ngọt đến cho chúng tôi trước bữa ăn. Điều này làm cho chúng tôi, những người phụ nữ, cảm nhận rằng đúng là một ngày chúng tôi được yêu thương.

Sau đó vào buổi tối, tất cả tình nguyện viên được mời đến tổ ấm NMM vào lúc 6g tối để chia sẻ cùng với các thành viên trong nhà.

Ba trò chơi giải trí được chia theo cặp đôi: một thành viên và một tình nguyện viên.

Emma, đến NMM giữa tháng Giêng từ Roquebrune-sur- Argens, phía nam nước Pháp, là người giúp về trang web và thiết kế, làm việc ở phòng dự án NMM. Lĩnh vực chuyên môn là về thông tin liên lạc qua IT cũng như vấn đề liên quan đến web. Cô bắt cặp với Phương, cô gái liệt hai chi mới 25 tuổi. Tôi, Armelle, tôi đến từ miền trung nước Pháp, và bây giờ sống ở Paris. Tôi cũng làm việc ở phòng dự án cho tổ chức và phụ trách mảng thu thập thông tin, xuất bản, truyền thông qua video. Tôi bắt cặp với Quế Nhung. Em mới 14 tuổi, và bị liệt đôi chân từ khi em lên ba. Nathalie đến đây vào cuối tháng hai từ Paris, cô phụ trách tìm kiếm nguồn tài chính. Cô bắt cặp với Liên, cô gái 30 tuổi, thợ may liệt hai chi làm việc tại phòng may. Pauline, gốc thuộc thành phố Lille và giờ đang sinh sống ở Paris, phụ trách vật lý trị liệu cho một trung tâm khuyết tật ở Garches. Cô cặp với Quyên-thành viên của NMM được 3 năm, đó là một cô gái năng động mới 24 tuổi, bị liệt hai chi sau khi bị rơi từ một cây dừa cao. Và Mylène, cô đến từ Toulouse, làm việc ở Versailles. Cô phụ trách về hoạt động trị liệu, giúp người khuyết tật lấy lại được sự tự quản và tự lập trong xã hội. Người cùng chơi tối nay với Mylene là Vân Anh, cô thợ may 23 tuổi bị liệt hai chi.

Trò chơi đầu tiên là trò chơi ráp hình càng nhanh càng tốt. Đảo lộn tất cả mọi thứ và phải sắp xếp lại với một áp lực thời gian nhất định. Việc thực hiện không đơn giản như chúng tôi tưởng. Người thì bắt đầu từ một góc nào đó. Người thì tưởng tượng khung hình theo ý riêng họ. Một số thì khuyến khích lẫn nhau, số khác thì làm mất sự tập trung của đối thủ bằng những trận cười. Mỗi đội có một chiến lược riêng. Đội chiến thắng cuối cùng thuộc về đội Vân Anh và Mylene.

Chúng tôi qua trò chơi tiếp theo. Mỗi tình nguyện viên phải đi 10 mét cùng lúc phải thổi phồng một cái bong bóng di chuyển đến chỗ người cùng cặp, và mỗi cặp phải làm nổ cái bong bóng bằng cách đặt nó vào giữa hai người, và ôm thật chặt nó. Dù mỗi cặp chơi đều cố gắng tối đa, nhưng chỉ một cặp đôi chiến thắng trò chơi này là Quyên và Pauline.

Trò chơi thứ ba cũng là trò chơi cuối cùng, đòi hỏi sự khéo léo của đôi tay. Bạn cùng cặp đứng cách chúng tôi vài mét với cái chén trên tay. Với cái đĩa đẩy kẹo, chúng tôi phải nhắm, ném từng viên kẹo vào chén và cố gắng làm đầy chén càng nhiều càng tốt trong vòng 5 phút. Lần nữa, áp lực thời gian làm cho rối tung lên, chúng tôi đua nhau ném loạn xạ cả lên....nhưng lại ném chẳng đúng đâu vào đâu. Đua nhau ném, đua nhau nổi giận và thời gian thì qua mau. Cặp đôi Vân Anh và Mylene chơi rất hay và đã dành chiến thắng dễ dàng.

Sau những trò chơi thật vui mà cũng mệt nhoài ra, Hiền- nhân viên xã hội, bày ra một giải thưởng thật tuyệt vời: Những bánh xốp kem được làm bởi phòng bánh của NMM và những đĩa trái cây tươi ngon. Luôn luôn trong tinh thần sáng khoái, một số người làm khuôn mặt hài hước, lớp khác thì lấp lánh bánh kem trét đầy lên người. Mọi người có một trận cười bể bụng. Một ngạc nhiên lớn khi Bông đến cùng Hiền với một cái túi đầy giải thưởng. Bông là một cậu trai vui vẻ mới 24 tuổi, đến NMM cách đây 5 năm. Rơi từ trên cao của chiếc tàu, Bông bị liệt tứ chi. Mỗi thành viên nhận một món quà nho nhỏ: một khung hình hay một con gấu bông. Những người chiến thắng theo thứ tự : Vân Anh và Mylene, Quyen và Pauline, Lien và Nathalie được trao giải đặc biệt. Tất cả Phụ Nữ chúng tôi còn được nhận một bông hồng đẹp. Chúng tôi, những tình nguyện viên đều cùng nhau nhận định: Chúng tôi phải mang những giây phút mừng lễ tuyệt vời này về Pháp.

Các hình từ trên xuống:

Armelle & Quế Nhung

Quyen & Pauline

Nathalie & Lien

Mylène & Van Han

Emma & Phuong

Hàng năm, một hoặc hai lần, một nhóm người của NMM đến thăm Trung Tâm Tâm Thần và trao tặng suất ăn miễn phí. Nơi mà cách đây 20 năm, Tim đã gặp Thành.

Đây là nơi đầu tiên của Thành- người mà 20 năm trước được Tim cứu chữa ở Trung tâm tâm thần Thủ Đức. Cậu ta không quên nơi mà mình đã ra đi. Cậu cũng không quên những người bạn còn đang ở lại nơi đây. Hàng năm, NMM tổ chức một hoặc hai cuộc viếng thăm để thể hiện tình cảm với các bệnh nhân nơi đây. Thường phần quà chuẩn bị cho họ là các bữa ăn.

Vào thời điểm chúng tôi chuẩn bị đến thăm Trung Tâm này, nhà bếp cùng các thành viên của NMM đang chuẩn bị hơn 1200 suất ăn đầy chất lượng. Thực đơn gồm có : Bánh ướt, một món ăn tiêu biểu của Việt Nam, sữa, và xưởng bánh cũng sản xuất 1300 chiếc bánh ngọt cho họ.

NMM thuê một chiếc xe buýt 50 chỗ. Từ trẻ em, người lớn, học sinh, nhân viên, tình nguyện viên và các thành viên NMM, ai ai cũng háo hức tham gia chuyến đi đầy tình nghĩa này. Sau khi mọi người đã ổn định chỗ ngồi, các thùng thức ăn và thùng sữa đã được chất đầy đủ lên xe, chiếc xe bắt đầu lăn bánh rời Làng May Mắn vào buổi sáng sớm. Đến nơi, các thùng carton đựng sữa và bánh ngọt cần được gói gọn vào trong các bịch nylon. Thế là không thể thiếu vắng lòng nhiệt huyết, hàng trăm bàn tay đua nhau chia ra hỗ trợ, giúp sức, biến việc làm này trở thành như một sự kiện chung cho mọi người. Thời gian phát quà cũng không kém phần phấn khích như vậy. Mỗi người bệnh ở Trung tâm, nhận được món quà gồm sữa, bánh ngọt, bánh ướt.

Nhóm NMM dạo qua các phòng để gặp gỡ mọi người. Cuộc gặp bắt đầu từ khu vực ở của nữ, tiếp đến là khu ở của nam. Bầu khí thật cởi mở, thân thương, ấm cúng vô cùng. Một số người mở rộng vòng tay, số khác mang tới những nụ cười rộn rã, số khác nữa thì hát hò nhảy múa, vỗ tay vang rền, thật náo nhiệt, hòa đồng. Nhiều tiếng « Cảm ơn » vang lên và nhiều người bắt tay nhau triu mến.

Ở khu nam, bất ngờ có hai người bỗng dừng chạy ra sân nhảy điệu « hiphop » xoay vòng tròn, sau đó một bạn

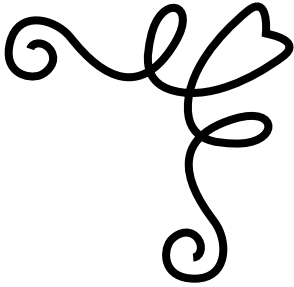
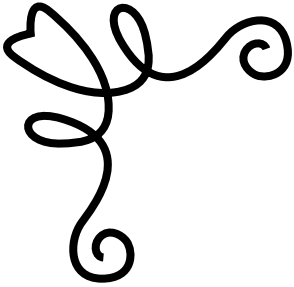
khác nhảy vào xoay tít trên nền beton. Chúng tôi và họ cũng « thảo luận » bàn về đá bóng. « Oh! Bạn người Pháp à ? một người hỏi tình nguyện viên người Pháp - Tôi biết Djorkaeff, thậm chí, tôi còn đá bóng anh ta nữa kìa»... Tim trở nên gần gũi với mọi người, hỏi thăm về chuyện đời, cuộc sống. Lắng nghe và an ủi họ bằng những lời dịu dàng, thương cảm.

Cuộc trao đổi giữa các em kém may mắn, những người khuyết tật với các bệnh nhân của Trung tâm tâm thần diễn ra trong bầu khí thật tuyệt vời, thân thương và cảm thông lẫn nhau. Tại NMM, mỗi người đều hiểu và ý thức rằng giúp đỡ những người kém may mắn hơn mình sẽ có

được nguồn vui đích thực. Trời dần về tối, chiếc xe buýt bắt đầu lăn bánh, xa dần trung tâm tâm thần, trở về lại Nhà May Mắn với bao kỉ niệm trong đầu và đầy ắp hạnh phúc trong tâm hồn mỗi người hôm đó.

**Cảm ơn các thành viên và các tình nguyện viên đã giúp đỡ
làm tờ tin tức này**

20 năm kỷ niệm Nhà **May Mẫn**

Chương trình

18h00 thứ 6 ngày 05 tháng 07 năm 2013

Đêm dành cho doanh nhân • Địa điểm : Nhà Hát Thành Phố

Món khai vị - biểu diễn - gặp gỡ các thành viên Nhà May Mẫn – bán đấu giá tranh

10h00 chủ nhật ngày 04 tháng 08 năm 2013

Địa điểm: Công Viên Đầm Sen

Chơi trò chơi với các thành viên Nhà May Mẫn - hoạt động thể thao - món khai vị

18h00 thứ 7 ngày 07 tháng 12 năm 2013

Đêm gala 20 năm Nhà May Mẫn - địa điểm: Làng May Mẫn

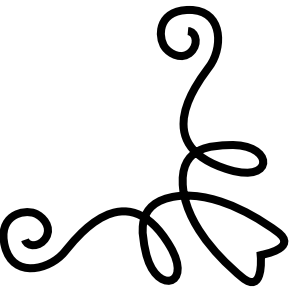
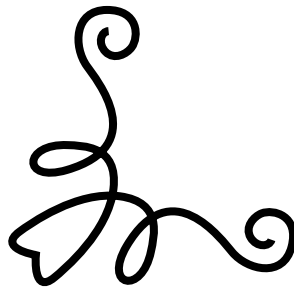
Biểu diễn, chương trình ca nhạc, món khai vị - gặp gỡ các thành viên Nhà May Mẫn

Tháng 11

Triển lãm tranh

Triển lãm tranh - giới thiệu về cuốn sách lịch sử của Nhà May Mẫn

Tất cả vé vào cổng đều miễn phí ngoại trừ tại Công Viên Đầm Sen.

MAISON CHANCE - Nhà May Mẫn

Trung Tâm Chắp Cánh

19A, Đường số 1, Kp 9, P. Bình Hưng Hoà A
Q. Bình Tân, Tp. Hồ Chí Minh, Việt Nam

Phone: +84 (0) 862-659-566 • Fax: +84 (0) 837-670-434

E-mail: vietnam@maison-chance.org

www.maison-chance.org